

[Indenrigsministeren.]

Lov om midlertidig Krisehjælp til arbejdsløse, som vi havde til Behandling i dette høje Ting i forrige Rigsdagssamling. Lovforslaget var den Gang Genstand for en meget indgaaende og omfattende Behandling, under hvilken alle Sider af Arbejdsløshedsproblemet belystes, og det blev ved denne Lejlighed meget nøje paavist, at der i det foreliggende Forslag paa flere Punkter laa en Forøgelse af den Støtte, der hidtil efter tidligere Arbejdsløshedslove var blevet ydet de arbejdsløse, og en højst betænkelig Afsvækkelse af den Kontrol med Arbejdsløshedsunderstøttelsens Udbetaling, som hidtil har fundet Sted.

Hvad min Stilling til Sagen og til Lovforslaget angaar, kan jeg nøjes med at henvise til mine Udtalelser i Fjor, som findes i Tidenden for Samlingen 1927—28 Sp. 335—55. Der er ikke for mig nogen som helst Anledning til at komme ind paa de Udviklinger igen, som jeg i Fjor fremførte, og de Bemærkninger, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, her har gjort, gør det ikke nødvendigt for mig at supplere de Udtalelser, jeg i Fjor fremsatte.

Jeg maa tilføje, at den Opfattelse, for hvilken jeg i Fjor gjorde mig til Talsmand, har jeg ikke siden da ændret. Forslaget var i Fjor til Behandling allerede den 19. Oktober, og efter Henviisning til Udvalg var det dér Genstand for en meget indgaaende Undersøgelse og Overvejelse baseret paa en Række Oplysninger, som ved Henvendelse til Ministeriet tilvejebragtes, saaledes at Udvalgets Behandling af Sagen først afsluttedes ved en meget omfangsrig Betænkning, som blev afgivet den 20. Januar 1928.

Af denne Betænkning fremgik det, at Flertallet her i Salen fastholdt den Betragtning, som havde været den afgørende ved Revisionen af Arbejdsløshedsloven, og som havde fundet sit Udtryk i den ændrede Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring af 1. Juli 1927, og jeg ser ikke, at Stillingen siden da har ændret sig, saaledes at det tør antages, at Flertallet nu skulde have en anden Opfattelse, end Tilfældet var i Fjor. I hvert Tilfælde vil jo ingen kunne hævde, at Arbejdsløsheden i Aar er mere omfattende, end Tilfældet var i Fjor, og heller ikke vil man kunne hævde, at det paa de forskellige Erhvervsomraader ser mærkere ud, end Tilfældet var i Fjor. Tværtimod har man fra meget autoritativ Side indenfor Erhvervslivet gjort sig til Talsmand for den modsatte Opfattelse — en

Opfattelse, som jeg haaber den kommende Tid vil bekræfte Rigtigheden af.

Det var da ogsaa kun Socialdemokratiet, som gik ind for det Forslag, vi havde til Behandling i Fjor, og som det ærede Medlem i Aar paa ny har fremsat. Det radikale Venstre mødte med sit eget Forslag om Støtte til arbejdsløse, et Forslag, som Socialdemokratiet subsidiært sluttede sig til, og Resultatet af Behandlingen her i dette høje Ting i Fjor blev dette, at Forslaget ved tredje Behandling forkastedes.

Nu har det ærede Medlem Hr. Einer Jensen i sin Ordførertale her gjort opmærksom paa Forholdene i Landets Kommuner og den Overførsel til Fattigvæsenet, som det ærede Medlem hævder i al Almindelighed er foregaaet, og som det ærede Medlem mener, at Regeringen og de Partier, som gennemførte den ændrede Arbejdsløshedslovgivning, har Ansvar for. Jeg maa ganske og aldeles afvise denne Paastand. Jeg kan ikke paa mine Skuldre modtage det Ansvar, som det ærede Medlem ønsker at lægge paa dem. Ansvar for denne Udvikling, som vi her har gennemløbet, har de Faktorer indenfor dansk Erhvervsliv, som med Organisationsmagten i Hænde stiller sig imod en saadan Tilpasning af Erhvervs livet herhjemme, saa vi produktionsmæssig kan komme paa Højde med vore Konkurrenter og prismæssigt i Niveau med Købeevnen. Det ærede Medlem kommer til for sit Vedkommende — han er jo ogsaa en af de førende paa dette Omraade, har i hvert Fald været det — at tage sin Del af dette Ansvar. Det nytter ikke, at han møder med det og forsøger at læsse det paa andres Skuldre.

Det ærede Medlem henviste som Begrundelse for sit Forslag til de overordentlig store Byrder, som den arbejdende Del af Fagforbundene maa bære til Gunst for de arbejdsløse Medlemmer. Jeg har ved mange Lejligheder erkendt, at det er overordentlig tunge og trykkende Byrder. Jeg er ganske paa det rene med, at de gør et stærkt Indgreb i Arbejdsfortjenesten, et saa stærkt Indgreb, at jeg tror, det kunde betale sig at indrette sig paa en saadan Maade, at nogle flere kunde komme i Arbejde, og Kontingenterne derigennem bringes til at aftage. Men naar det ærede Medlem henviser til den Vækst, der har været i disse Kontingenter i de senere Aar, maa jeg henvise det ærede Medlem til den anden Side af denne Sag, den dermed automatisk følgende Vækst i Stats og Kommuner Støtte til Arbejdsløshedskasserne. Samfun-